

*Ribari, ulje na platnu.
Privatna zbirka Tončića Bosnić - Vela Luka*

VELOLUČKA UMJETNICA ANKA PRIZMIĆ ŠEGE

*Povodom stote obljetnice
njenog rođenja (1918. - 2011.)*

Rada Dragojević Čosović
Centar za kulturu Vela Luka
Ul. 26, br. 2
HR-20270 Vela Luka

Primljeno: 9.5.2019.

UDK 73:75

Sažetak: Ime Anke Prizmić Šege, svestrane i plodne velolučke umjetnice, jedno je od onih imena na kojima se temelji likovno stvaralaštvo u Veloj Luci druge polovine XX. stoljeća i autorica je čije je umjetničko djelovanje bitno utjecalo na kulturni i umjetnički život u mjestu kroz više desetljeća. Za svoje dugogodišnje djelovanje dobila je i Nagradu za životno djelo Općine Vela Luka. Nakon odlaska u mirovinu godinama je u kontinuitetu po više mjeseci boravila u Veloj Luci gdje je neumorno modelirala, slikala i pisala poeziju, a galerija u Veloj Luci koja nosi njeno ime bila je neizostavna točka u kulturnoj i turističkoj ponudi mjesta. Galeriju su posjećivali brojni domaći i strani posjetitelji, umjetnici, intelektualci i osobe iz javnog života. Zbirku poezije „Breme svijesti“ izdala je 2000. godine. U prosincu 2018. navršilo se sto godina od rođenja Anke Prizmić. Tim povodom Narodna knjižnica „Šime Vučetić“ i Centar za kulturu Vela Luka organizirali su večer poezije Anke Prizmić i otvorenje izložbe s njenim djelima iz privatnih zbirki.

Cljučne riječi: Anka Prizmić Šege, stogodišnjica rođenja, slikarstvo, poezija, Vela Luka

Anka Prizmić Šege rođena je neposredno nakon završetka Prvog svjetskog rata 7.12.1918. u Veloj Luci. „U rodnom mjestu ostaje do 1943. kada stupa u NOB kao zdravstveni radnik. Po završetku rata dolazi u Split na doškolovanje, završava Višu zubarsku školu te dobija mjesto u Korčuli gdje ostaje do 1949. Zatim je premještena u Split, završava medicinu u Zagrebu, vraća se u Split na mjesto stomatologa“ (Gjivoje 1972b: 390). Za vrijeme Drugog svjetskog rata radila je na Visu u zubnoj ordinaciji i tamo je, prema kazivanju rodbine i poznanika, popravljala zube i Josipu Brozu Titu. U Splitu je kao stomatolog radila do odlaska u mirovinu 1976.

Bila je umjetnik autodidakt, a likovna znanja stjecala je prateći razna umjetnička događanja i posjećujući ateljee poznatih splitskih umjetnika od kojih je učila. Izlagala je na raznim skupnim izložbama, a 1960. imala je prvu samostalnu izložbu slika i skulptura u splitskom Salonu „Galić“.

Interes za umjetnost i likovno izražavanje iskazivala je još u djetinjstvu kada su nastala njena prva likovna ostvarenja. Kreativni poriv, kako je često isticala, osjećala je od najranije dobi pa je prirodne autohtone materijale rodne uvale još u dječjoj fazi oblikovala po vlastitom nahođenju. Poticaji su joj dolazili sa svih strana, od uvala na koje je more nanosilo naplavine do plićaka u blizini rodne kuće u kojima je bilo kamenčića i pijeska u izobilju, do mediteranske vegetacije koja ju je okruživala.

Bila je umjetnik autodidakt, a likovna znanja stjecala je prateći razna umjetnička događanja i posjećujući ateljee poznatih splitskih umjetnika od kojih je učila. Izlagala je na raznim skupnim izložbama o čemu svjedoči nekoliko sačuvanih kataloga izložbi u arhivu Centra za kulturu Vela

Luka i Arhivskom sabirnom centru Korčula-Lastovo, a 1960. imala je prvu samostalnu izložbu slika i skulptura u Salonu „Galić“ u Splitu o čemu svjedoči novinski članak iz privatnog arhiva u Veloj Luci. Na ovoj prvoj samostalnoj izložbi izložila je dvadesetičetiri rada (ulja, gips, kamen, ugljen i jedan akvarel), a na samostalnoj izložbi u Veloj Luci 1963. izložila je sedamnaest tempera, pet radova u kamenu i jedan u sadri (Gjivoje 1972a: 189).

Četvrtu samostalnu izložbu slika i skulptura imala je u Veloj Luci 1972. Izložba je u organizaciji tadašnjeg Narodnog sveučilišta bila postavljena u Osnovnoj školi Vela Luka od 26.7. do 15.8.1972.¹ Na izložbi je bilo prezentirano petnaest radova, uglavnom portreti rodbine i prijatelja, pejzaži, naslikanih u tehnici ulja i tri rada u gipsu (*Glava br. 1, San djeteta i Dojenje*). Nažalost, dokumentacija o ostalim njenim samostalnim i skupnim izložbama je oskudna i trebalo bi je pronaći.

Da se zaključiti da još na početku svog ozbiljnijeg bavljenja umjetnošću autorica podjednako pažnjom pristupala kiparskom i slikarskom mediju i prezentirala se na prvim svojim izložbama kao slikarica i kiparica, a u svom umjetničkom izražavanju koristila se različitim likovnim tehnikama.

U Americi je boravila šest mjeseci tijekom 1963. kada je išla u posjet sestri Mariji i tom prigodom je izlagala skulpture u Sacramento. Iako je radila kao stomatolog, paralelno sa svojim poslom gradila je svoj umjetnički opus te intenzivno i predano stvarala umjetnička djela, a osim kroz likovnost, svoj umjetnički senzibilitet i talent ispoljavala je i kroz pisanje poezije. Svoja likovna ostvarenja, slike, skulpture i reljefe, izložila je obliku stalnog galerijskog postava 1983. u svojoj rodnoj kući u Veloj Luci. Prilikom otvorenja njene galerije u Veloj Luci 4.7.1983. govorila je povjesničarka umjetnosti Alena Fazinić koja je pratila stvaralaštvo Anke Prizmić i pisala o njenom radu.²

Galerija je godinama bila nezaobilazno mjesto u kulturnoj, umjetničkoj i turističkoj ponudi Vele Luke, a brojni posjetitelji iz cijeloga svijeta mogli su

1 Izvor: katalog izložbe koji se čuva u Centru za kulturu Vela Luka

2 „Djelo i galerija Anke Prizmić - Šege u Veloj Luci“. *Luško libro* 3. Zagreb 1995., str. 131-135; „Anka Prizmić Šege – križni put u župnoj crkvi sv. Josipa u Veloj Luci“. *Luško libro* 13. Zagreb 2005., str. 89-91.

se kroz izložena likovna djela upoznati s bogatim likovnim opusom ove plodne velolučke kiparice, slikarice i pjesnikinje kojoj su rodna Vela Luka i otok Korčula bili nadahnuće i izvorište brojnih njenih umjetničkih ostvarenja.³

Anka Prizmić živjela je i stvarala u Splitu, ali je nekoliko mjeseci godišnje provodila u rodnom mjestu gdje je nastavljala stvarati svoja djela, svakodnevno dobivala inspiraciju, družila se s prijateljima i primala brojne posjetitelje. U vrijeme njenog boravka u Veloj Luci vrata galerije su često bila širom otvorena i galerija se mogla posjetiti što je djeci iz susjedstva bilo posebno zanimljivo i često su ulazila u izložbeni prostor *Tete Anke*, kako su je većinom svi iz susjedstva zvali. Voljela je primati djecu u svoj prostor, pa bi ih rado provela kroz galeriju, ispričala poneku priču ili pokazivala boje i alat za rad. Odrastati u malom mjestu u neposrednoj blizini umjetničke galerije svakako je bila privilegija, a za većinu djece iz susjedstva ulazak u njezinu galeriju bio je najčešće prvi susret s umjetnošću.

U prizemlju obiteljske kuće u kojoj je smještena galerija, izloženi su reljefi s motivima stradanja u Drugom svjetskom ratu i Domovinskom ratu, a autorica je u reljefu prikazala i Plimni val koji je pogodio Velu Luku 1978. Osim reljefa, u prizemlju su bile postavljene i autoričine skulpture, a na prvom katu prezentirane su slike s raznim figuralnim i ponekim apstraktnim kompozicijama. U potkrovlju je bio autoričin stambeni prostor u kojem je ujedno i stvarala.

U unutrašnjem dvorištu, pored zgrade u kojoj se nalazi galerija, izradila je impresivni reljef s motivom ribara koji s ribarice izvlače mrežu. Korpulentni i nezgrapni likovi tri bosonoga ribara koncentrirani su na izvlačenje otežalih mreža, a umjetnica je posvetila posebnu pažnju detaljima ribarskog alata i osobito naglasila ruke ribara ogrubjele od posla, dok im je na licima naznačila portretne karakteristike. Narativnost ovog prizora uz pregršt detalja, odnos veličina ribara i plovila, kao i prikaz mora, mreže i kose gologlavog ribara u sredini, imaju karakteristike djela naivne umjetnosti.

U umjetničkoj ostavštini Anke Prizmić

³ Anka Prizmić Šege se koristi i imenom Ana pa se tako i zove galerija o čemu svjedoči natpis na pročelju zgrade u kojem je galerija smještena.

Anka Prizmić u mladim danima.
Privatna zbirka Beba Mirošević – Vela Luka

Svoja likovna ostvarenja izložila je obliku stalnog galerijskog postava 1983. u svojoj rodnoj kući u Veloj Luci. U prizemlju su izloženi reljefi s motivima stradanja u Drugom svjetskom ratu i Domovinskom ratu, ali i Plimnog vala 1978. Na prvom katu prezentirane su slike s raznim figuralnim i ponekim apstraktnim kompozicijama.

dominiraju portreti, ljudski likovi i religiozni sadržaji, a jedna od temeljnih odrednica njezinog opusa jest zavičajnost i snažna povezanost s lokalnim temama i motivima. Naslikala je portrete članova obitelji, prijatelja i rodbine, a ljudske figure rado je slikala u omiljenim temama ribarstva ili je pak

figure smještala u konobe gdje ih je prikazivala kako se družu ili obavljaju razne poslove. Naslikala je brojne mrtve prirode, vaze s cvijećem, tanjure sa smokvama ili ribom, a javlja se i autoportret kao i motiv majke s djetetom u naručju. Slikala je i apstraktne kompozicije, a slikarski opus obilježavaju joj radovi od figuracije do lirske apstrakcije.

U vrijeme kada se Anka Prizmić intenzivno posvećuje umjetnosti, figurativno i tradicionalističko slikarstvo nije više u „trendu“ i brojni umjetnici se okreću raznim vidovima apstrakcije pa ne čudi što se i Anka Prizmić koja obilazi razne izložbe i ateljee okušala i u tom smjeru. Ipak, njen je opus u cjelini determiniran figuralnim kompozicijama i zavičajem kao ishodištem, a atmosfera i ambijent otoka i uvale njezina djetinjstva su upravo oni u kojima se najbolje snalazi, koje dobro poznaje i ugrađuje u svoja djela. Čini se da je Anka Prizmić definirala svoj stil 1960-ih i 1970-ih, ispraksiravši se na brojnim malim formatima čije pojedine teme razrađuje na velikim kompozicijama.

Ankin opus je u cjelini determiniran figuralnim kompozicijama i zavičajem kao ishodištem. Čini se da je svoj stil definirala 1960-ih i 1970-ih, ispraksiravši se na brojnim malim formatima čije pojedine teme razrađuje na velikim kompozicijama. Osobito su dojmlija platna s motivima ribara i svičarica.

Osobito su dojmlija platna s motivima ribara i svičarica koja spadaju u njena najkvalitetnija slikarska ostvarenja. Snažnim kontrastima i pastoznim nanosima boje naslikala je dojmlijeve kompozicije kojima slavi svoje težačko-ribarsko nasljeđe i na ekspresivan način dočarava scene noćnog ribolova. S kapama na glavi, u bijelim

majicama ili košuljama i tamnim podvrnutim hlačama kao neizostavnim ikonografskim elementima, robusne figure ribara valjkastih napetih udova i bez portretnih karakteristika, potežu mrežu ili ostima hvataju ribu dok promatrač slike iščekuje bogat ulov. Sva je pažnja koncentrirana na ribarenje, a iako ribu ne vidimo, ona kao da je u mreži koja izlazi izvan kadra slike i zalazi u prostor promatrača koji i sam biva „ulovljen“ u slikarsku mrežu fascinantnog noćnog prizora.

Treba svakako istaknuti u njenom bogatom opusu poveći broj manjih kompozicija, gotovo minijatura, koje prikazuju scene iz konobe, pečenje ribe, mrtve prirode i bujnu mediteransku vegetaciju.⁴ Boje na ovim malim formatima su intenzivne, često žarke, nanesene gustim, gotovo reljefnim, namazima, a na njima Anka Prizmić prikazuje svakodnevni život i okruženje običnog otočnog čovjeka koji mukotržno radi, ali se i veseli malim životnim radostima: plodovima, ulovu, pjesmi i druženju.

U njenom slikarstvu i kiparstvu likovi su u većini slučajeva oslobođeni deskriptivnosti i detalja. U fokusu njenog izričaja je snaga oblika i forme koju u skulpturama naglašava zaobljenim plohamama, a u slikarstvu kontrastima boja. Često je na svojim platnima koristila plavu i zelenu boju, uz obilje žarkih nanosa. Skulpture su joj kompaktne, zatvorenog volumena, a često oblikuje ženske likove punih oblina, najčešće kroz motiv materinstva.

Djela prezentirana na recentnoj izložbi 2018. u Galeriji Centra za kulturu Vela Luka predstavila su sažeti pregled njezina slikarskog opusa. Izložena djela⁵ i prezentirana dokumentarna građa vezana za Anku Prizmić, imala su za cilj podsjetiti mještane na bogat likovni opus i intenzivan umjetnički život ove plodne velolučke umjetnice o stotoj obljetnici njezina rođenja.

Na izložbi su bila dva izložena portreta, jedan portret djeteta (*Rade Jurković kao dječak*) i jedan ženski portret (*Ivčica Dragojević u dobi od*

4 Devetnaest svojih djela malih formata izlagala je na samostalnoj „Izložbi minijatura“ u Veloj Luci od 21.9. - 7.10.1978. (Izvor: katalog izložbe, Arhivski sabirni centar Korčula-Lastovo-Pelješac).

5 Djela su posudili: Vanja Padovan, Berislav Žuvela, Marinko Dragojević, Elis Novak, Tončica Bosnić, Beba Mirošević, Veselin Oreb, Ivo Žuvela, Dragan Dragojević, Ivčica Dragojević, Sanja Jurković, Jakica Franulović i Lena Mirošević.

Svičarica, ulje na platnu.
Privatna zbirka Marinko Dragojević – Vela Luka

U njenom slikarstvu i kiparstvu likovi su u većini slučajeva oslobođeni deskriptivnosti i detalja. U fokusu njenog izričaja je snaga oblika i forme koju u skulpturama naglašava zaobljenim plohami, a u slikarstvu kontrastima boja.

četrdesetipet godina), dva djela religioznog sadržaja (*Razapeti Krist* i *Kristovo Krštenje*), nekoliko prikaza mrtve prirode, tri apstraktne kompozicije i nekoliko djela s prikazom ljudskih likova (tri djela s prikazom ribara, jedan djelo s motivom majke s djetetom, jedno s prikazom starca sa štapom i mačkom, jedan rad s motivom težaka u konobi, jedan prikaz djevojčice u prirodnoj veličini i dr.). Jedno djelo izloženo na izložbi s motivom ognjišta stradalo je u plimnom valu koji je pogodio Velu Luku 1978. godine. Za potrebe izložbe i u dogovoru s vlasnicima djela, oštećenja na slici je uklonio velolučki umjetnik Denis Berković. Ukupno

su na izložbi bila izložena dvadesettri rada, nastala u različitim fazama njenog bavljenja likovnošću te uglavnom rađena u tehnici ulja na platnu.⁶

Djelo s prikazom majke i djeteta Anka Prizmić je 1978. godine poklonila nećakinji Tončici Bosnić kada je po drugi put postala majka, a djelo je najvjerojatnije i nastalo iste godine. Na slici s motivom djevojčice u prirodnoj veličini naslikana je Elis Novak u dobi od šest godina, starija kćerka autoričine nećakinje Tončice Bosnić. Elis se sjeća da je povremeno kao dijete odlazila u posjet umjetnici radi dovršenja djela, pa se da zaključiti da je djelo nastalo početkom 1970-ih. Zahvaljujući vlasnicima možemo otprilike odrediti kojih godina su nastala spomenuta djela. Većinu ostalih izloženih djela nešto je teže datirati jer, osim što nema naznačene godine, spadaju u drugi tematski krug, a na njima postoji tek potpis autorice u donjem desnom uglu. Jedino izloženo djelo na kojem je naznačena godina jest djelo „Masline“ rađeno u tehnici ulja na platnu, a u vlasništvu Općine Vela Luka. Uz potpis autorice naznačena je i 1960. Slika s motivom *Kristova Krštenja* nastala je 1992. kako je potvrdio vlasnik djela.

Radovi izloženi 2018. u Galeriji Centra za kulturu stilski su različiti i tematski heterogeni, a svjedočanstvo su autoričinog kontinuiranog bavljenja slikarstvom u periodu od četrdesetak godina.

Izloženi radovi stilski su različiti i tematski heterogeni, a svjedočanstvo su autoričinog kontinuiranog bavljenja slikarstvom u periodu od četrdesetak godina. Za ovu prigodu prikupljena i izložena djela variraju od lirske apstrakcije do

ekspresionističkih religioznih tema, a dominiraju ljudske figure, portreti i mrtve prirode. Nažalost, zbog pravnog spora nije bilo moguće izložiti i druga slikarska djela kao niti brojna kiparska ostvarenja iz bogate umjetničke ostavštine ove velolučke umjetnice kojima bi se cjelovito prezentirao autoričin kiparski i slikarski opus.

Osim spomenutih slikarskih djela, na izložbi je prikazan i video zapis nastao polovinom 1980-ih u galeriji Anke Prizmić Šege (najvjerojatnije 1986.). Kratki petominutni snimak prikazuje galerijski prostor i umjetnički postav, ali sadrži i dijelove razgovora s Ankom i njenom prijateljicom Aliče, a kroz galerijski postav snimatelja vodi Ivčica Dragojević koja je i ustupila snimak za potrebe izložbe. Zapis je tek fragment duže snimke koja je za sada izgubljena. Snimak je nastao fascinacijom Brunhilde i Eduarda Reinhardta, njemačkog fotografskog para i zaljubljenika u Velu Luku, likom i djelom Anke Prizmić i njenom stvaralačkom energijom koja je bila izražena i u njenim poznim godinama, a koja je stvaralački impuls i potrebu za umjetnošću pokazivala gotovo do kraja života.

Na izložbi su projicirane i fotografije djela koja nisu mogla biti prezentirana na izložbi, kao i fotografije autoričinih radova u javnom prostoru Vele Luke. Osim fotografija njezinih radova, projicirane su fotografije iz njezinog privatnog albuma koje prezentiraju autoricu od mlađih dana pa do zrele dobi. Zahvaljujući ovim fotografijama može se slijediti životni put Anke Prizmić, markantne žene upečatljivog izgleda koju su odredile medicina i umjetnost, oblikovalo vrijeme između dva svjetska rata, osobito Drugi svjetski rat u kojem je sudjelovala kao mlada djelatnica u medicini u stomatološkoj ordinaciji na Visu. Prema dostupnim fotografijama uočljivo je da su Split i Vela Luka bile čvrste točke oko kojih je gradila karijeru i svoj život, a povremeno odlazi na putovanja u Ameriku, Egipat, Tursku, Italiju i drugdje. Prezentirane su i fotografije s otvorenja njezine galerije u Veloj Luci što je bio izniman kulturni događaj u mjestu početkom 1980-ih i kulminacija njene likovne karijere.

Anka Prizmić se divila velikanima hrvatske umjetnosti Ivanu Meštroviću i Franu Kršiniću te umjetniku Ivanu Mirkoviću, a sam Meštrović dao je podršku njezinom stvaralaštvu i autorici poklonio svoju sliku s potpisom (Gjivoje 1972a: 189). Osim

⁶ U umjetničkom fundusu Centra za kulturu Vela Luka nalazi se djelo Anke Prizmić „Masline“ naslikano na lesonitu, a koje je autorica poklonila ovoj ustanovi. Na istoj podlozi naslikan je i portret Ivčice Dragojević.

u galeriji koja nosi njeno ime, djela Anke Prizmić Šege možemo vidjeti u Veloj Luci u malom perivoju iza crkve Gospe od Zdravlja gdje se nalazi reljef s motivom *Oplakivanja Krista*. U istoj crkvi nalazi se i brončana *portretna bista don Ivana Oreba*, a u Župnoj crkvi sv. Josipa izradila je u reljefu brončane postaje *Križnog puta* koje su postavljene nakon preuređenja crkve 1998. godine o 150. obljetnici izgradnje crkve i uspostave župe (Fazinić 2005: 89-91).

Izradila je i nadgrobni spomenik na obiteljskoj grobnici u Veloj Luci i nadgrobni spomenik velolučkom sportašu veslaču Perici Vlašiću. Nagradu za životno djelo općine Vela Luka dobila je 1995. (Donjerković 1996: 181). Anka Prizmić Šege uvrštena je u Hrvatsku likovnu enciklopediju. Centar za kulturu Vela Luka 2000. godine izdao je njenu zbirku poezije „Breme svijesti“. U predgovoru je prof. Vinka Žuvela napisala: „Zbirka Breme svijesti gradira motiv sna i putovanja u podsvijest koja je za pjesnikinju trajan izvor tjeskobe, tuge, ali i radosti i vjere. Svježina pjesničke slike, iako jednostavne metaforike, plijeni vitalnošću i intelektualnom snagom. Ovaj rukopis moguće je podijeliti u tri tematsko jezične cjeline. San i tišina bila bi prva cjelina kojom pjesnikinja aktivira ulazak u tajanstvo slika i metafora“ (Žuvela 2000: 5).

Dušu

Suncu dajem

Srce

onima što me vole

Pjesme

pticama

Slike

očima svježim

A oči

travama rosanim

da potisnu mrak.

(Dajem)

Anka Prizmić Šege umrla je u Veloj Luci 12.5.2011. gdje je i pokopana na mjesnom groblju sv. Roka u obiteljskoj grobnici. Njen likovni put započeo je u rodnome mjestu, u njemu je kulminirao

i u njemu završio, a umjetnička ostavština Anke Prizmić predstavlja iznimnu cjelinu koju bi svakako trebalo sustavno obraditi, a njen značaj i djelovanje promatrati u kontekstu povijesnih okolnosti kada je školovanje žene bila iznimka, a ne pravilo i kada su žene ustrajne u umjetnosti bile rijetkost, osobito u malim sredinama. U tim okolnostima ustrajati na svom umjetničkom putu, paralelno graditi dvije karijere, stvoriti prepoznatljivu vlastitu galeriju, realizirati san u vidu privatnog izlagačkog prostora, i danas mnogima nedostižan, zasigurno predstavlja veliko postignuće i vrijedno je divljenja. Svjedočanstvo je to snage duha i iznimne osobnosti koja je zasigurno ostavljala snažan dojam na osobe koje su je poznavale, a njeno stvaralaštvo bilo je poticaj i nadahnuće mnogima koji su zakoračili u svijet umjetnosti, pa i autorici ovih redaka.

Izvori

Centar za kulturu Vela Luka

Državni arhiv u Dubrovniku – Arhivski sabirni centar Korčula-Lastovo

- Zbirka tiskovina

Privatna zbirka Beba Mirošević – Vela Luka

Privatna zbirka Marinko Dragojević – Vela Luka

Literatura

Donjerković, Tonči. „Anka Prizmić - dobitnica nagrade za životno djelo Općine Vela Luka“. *Luško libro* 4. Zagreb 1996., str. 181.

Fazinić, Alena. „Djelo i galerija Anke Prizmić - Šege u Veloj Luci“. *Luško libro* 3. Zagreb 1995., str. 131-135.

Fazinić, Alena. „Anka Prizmić Šege – križni put u župnoj crkvi sv. Josipa u Veloj Luci“. *Luško libro* 13. Zagreb 2005., str. 89-91.

Gjivoje, Marinko. „Anka Prizmić“. *Zbornik otoka Korčule* 2. Zagreb 1972., str. 189-192.

Gjivoje, Marinko (ur). „Biografije suradnika“. *Zbornik otoka Korčule* 2. Zagreb 1972., str. 383-391.

Žuvela, Vinka. „Predgovor“. U: *Breme svijesti* (zbirka pjesama). Vela Luka 2000., str. 5-6.

Masline, ulje na platnu (1960).
Zbirka Općine Vela Luka